21/02/2021

“Πρώτη Κυριακή του Τριωδίου, σή-μερα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 21 Φεβρουαρίου (Τελώνου και Φαρισαίου) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Ναούσης.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδα-σκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν».

Πρώτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου σή-μερα, πρώτη Κυριακή τῆς προει-σοδίου περιόδου τῆς Ἁγίας καί Με-γάλης Τεσσαρακοστῆς, πού εἶ-ναι γνωστή σέ ὅλους μας μέ τά ὀνό-ματα τῶν δύο πρωταγωνιστῶν τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς παραβο-λῆς, τῆς παραβολῆς τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου. Ὅμως οἱ πρω-τα-γωνιστές τῆς σημερινῆς Κυρια-κῆς δέν εἶναι μόνο δύο, δέν εἶναι ὁ λαλίστατος Φαρισαῖος καί ὁ σιω-πη-λός Τελώνης. Εἶναι καί ἕνας ἀκόμη, αὐτός πού ὁμιλεῖ πρός τόν μαθητή του, τόν ἐπίσκοπο Ἐφέσου Τιμόθεο, καί δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦ--λο, τόν ὁποῖο ἀκούσαμε νά λέγει στόν Τιμόθεο: «Παιδί μου, Τιμόθεε, «πα-ρα-κολούθησες τή διδασκαλία μου, τή συμπεριφορά μου, τίς προθέσεις μου, τήν πίστη μου, τή μακροθυμία μου, τήν ἀγάπη μου, τήν ὑπομονή μου, τούς διωγμούς καί τά παθήματά μου».

Ἕναν ἀπολογισμό τῆς ζωῆς του, μία ἀπαρίθμηση ὅσων ἔκανε καί ὑπέμεινε, κάνει ὁ μέγας ἀπόστο-λος. Καί ἴσως κάποιος ρωτήσει: Γιατί, ἀλήθεια, τά ἀπαριθμεῖ; Γιατί ἀναφέρει στή συνέχεια ὅλους τούς τόπους στούς ὁποίους ταλαιπωρή-θηκε, διώχθηκε, φυλακίσθηκε, λι-θο--βολήθηκε; Ἀφοῦ ὅλα αὐτά τά γνωρίζει ὁ Τιμόθεος, ὁ ὁποῖος πα-ρα-κολούθησε ἀπό μικρό παιδί τή ζωή καί τήν ἀναστροφή του καί τόν ἀκολούθησε ὡς συνέκδημος καί συνεργός του στίς ἀποστολικές του περιοδεῖες.

Καί ἴσως κάποιοι ἀκόμη ρωτή-σουν: Σέ τί διαφέρει ὁ ἀπολογισμός τοῦ ἀποστόλου ἀπό ἐκεῖνον τοῦ Φαρισαίου; Καί γιατί ὁ ἕνας ἐπαι-νεῖται καί ὁ ἄλλος κατακρίνεται; Γιατί ὁ ἕνας προβάλλεται ὡς πρό-τυπο καί ὁ ἄλλος ὡς παράδειγμα πρός ἀποφυγή;

Μπορεῖ, βέβαια, ἄν κρίνουμε ἐπιφανειακά, νά ὑπάρχει κάποια ὁμοιότητα ἀνάμεσα στούς δύο ἀπο-λογισμούς, ἀλλά ἄν τούς συγκρί-νου-με προσεκτικότερα, θά διαπι-στώ-σουμε τήν ἀβυσσαλέα διαφορά πού τούς χωρίζει, ὅπως χωρίζει καί τούς δύο ὁμιλητές καί τίς προσω-πικότητές τους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν κάνει τόν ἀπολογισμό οὔτε γιά νά ἐντυ-πω-σιάσει κάποιον οὔτε γιά νά καυ-χηθεῖ. Ἀπευθύνεται ὡς πατέρας στόν κατά πνεῦμα υἱό του καί αὐτό πού ἐπιδιώκει, ὑπενθυμίζοντάς του ὅσα ἔχει περάσει στή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι νά τοῦ δι-δάξει ὅτι ὁ δρόμος τῆς πίστεως καί πολύ περισσότερο τῆς ἀφιερώσεως στή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου δέν εἶναι εὔκολος. Εἶναι «στενή καί τεθλιμμένη ἡ ὁδός», καί χρειάζεται αὐτός πού θά ἀποφασίσει νά τήν βαδίσει, ἀφενός νά εἶναι προετοι-μα-σμένος γιά ὅσα πρόκειται νά συναντήσει καί ἀφετέρου νά ὑπο-μένει μέ καρτερία καί μακροθυμία καί τούς πειρασμούς καί τούς διωγμούς ἀλλά καί τίς ἀνάρμοστες πολλές φορές συμπεριφορές τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖες φέρνουν τούς διακόνους τοῦ Εὐαγγελίου σέ δύσκολη θέση καί κάποιες φορές τούς ἀπογοη-τεύουν. Καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ ἀπόστολος μπορεῖ νά ἀντιμετω-πίζει ὅλα αὐτά μέ ὑπομονή εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν καυχᾶ-ται ὅτι ὅλα ὅσα ἀπαριθμεῖ εἶναι δικά του κατορθώματα, ἀλλά δη-λώνει εὐθαρσῶς ὅτι «ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος». Ἀποδίδει, δη-λα-δή, τήν αἰτία τῆς σωτηρίας του στόν Θεό καί τόν δοξάζει ὄχι μόνο γιά αὐτήν, ἀλλά καί γιά τήν ὑπομονή, τή μακροθυμία καί τήν ἀγάπη πού τοῦ χάρισε προκειμένου νά ἀντιμετωπίσει τίς δυσκολίες του, διότι ὁ ἀπόστολος πιστεύει ἀκράδαντα ὅτι γιά ὅλα εἶναι ἀνα-γκαῖα ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ καί ὅτι οἱ ἀρετές τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καρπός τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Γι᾽ αὐτό καί ὅταν καυχᾶται «ἐν τοῖς παθήμασί» του, δέν καυχᾶται γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά γιά τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού τόν ἀξίωσε νά πάθει ὑπέρ τοῦ ὀνόματός του, γιά τή χάρη ἡ ὁποία «ἐν ἀσθενείᾳ» καί ὄχι «ἐν δυνάμει» τελειοῦται.

Ἀντίθετα, ὁ Φαρισαῖος κάνει τόν ἀπολογισμό τῶν ἔργων καί τῶν ἀρετῶν του ὄχι γιά νά δοξάσει τόν Θεό, ἀλλά γιά νά καυχηθεῖ ὁ ἴδιος καί νά προβάλλει τόν ἑαυτό του. Ἡ εὐχαριστία του πρός τόν Θεό δέν εἶναι εὐχαριστία γιά τή βοήθειά του, ἀλλά μέσο αὐτοδικαιώσεως, τό ὁποῖο ἀπαλείφει καί τίς ὅποιες ἐνάρετες πράξεις καί συνήθειές του μέ τήν κατάκριση καί τήν καταδίκη τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Δύο ἄνθρωποι, δύο ἀπολογισμοί. Ὁ ἕνας προϊόν ταπεινώσεως καί αὐ-τογνωσίας, ὁ ἄλλος ἐγωισμοῦ καί ὑπερηφανείας. Ὁ ἕνας αἰτία εἰλι-κρινοῦς εὐχαριστίας πρός τόν Θεό, ὁ ἄλλος ὑποκριτικῆς αὐτο-προ--βολῆς. Ὁ ἕνας πρότυπο μιμή-σεως, ὁ ἄλλος παράδειγμα πρός ἀποφυγήν. Ὁ ἕνας ὁ πρωτοκορυ-φαῖ-ος καί μέγας ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ ἄλλος ὁ κατακριθείς Φαρι-σαῖος. Ποιόν θά ἀποφύγουμε καί ποιόν θά

ἀκολουθήσουμε;

Ἄς ἀποφύγουμε τόν τρόπο τοῦ Φαρισαίου καί ἄς μιμηθοῦμε τόν τρόπο τοῦ ἀποστόλου. Ἄς ὑπομέ-νουμε τούς πειρασμούς καί τίς δο-κιμασίες πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά μᾶς ἐπισκεφθοῦν. Καί ἄς μήν ξε-χνοῦ-με νά τόν εὐχαριστοῦμε γιά τήν σωτηρία πού μᾶς προσφέρει ἀπό τίς δοκιμασίες τῆς ζωῆς μας γιά νά ἀξιωθοῦμε διά τῆς ὑπομο-νῆς καί τῆς χάριτός του καί τῆς αἰωνίου σωτηρίας, μαζί μέ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο ἀλλά καί μαζί μέ τόν ταπεινόφρονα καί μετανοήσαντα σήμερα Τελώνη, τοῦ ὁποίου τήν ταπείνωση καί τή μετάνοια πρόβαλε τό σημερινό εὐαγγέλιο.

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ